

María Goyri Saria

Master amaierako lanetan genero ikuspegia barne hartzearen María Goyri Sariaren IX. Edizioaren —2019/2020 ikasturtea— epaimahaia bildu da, eta aztertu ondoren deialdi honetan Masterrek aurkezturiko 8 lanak.

Erabaki du María Goyri Saria ematea lan honi:

**“EUSKAL IPUNGINTZA GARAIKIDEA GENERO-POLITIKAREN ARGITAN:
MASKULINITATE ETA FEMINITATE EREDUAK AZTERGAI”**

Deialdiaren 3. puntua betetzeko

Epaimahaiak 2021eko otsailaren 19a baino lehen argitaratuko du deialdiaren emaitza, <https://www.ehu.eus/eu/web/berdintasuna-direccionparalaigualdad/-/maria-goyri-ix-edizioa> orrialdean, honako hauen berri emanez: pertsona irabazlearen izen-deiturak, zein masterretakoa den, tutorearen izen-deiturak eta saritutako lanaren edo lanen laburpena.

Maria Goyri Saria

Irabazlea: Nagore Fernández Zabala

Masterra: Literatura Konparatua eta Literatur Ikasketak Masterra

Tutorea: Mari Jose Olaziregi Alustiza

“EUSKAL IPUNGINTZA GARAIKIDEA GENERO-POLITIKAREN ARGITAN: MASKULINITATE ETA FEMINITATE EREDUAK AZTERGAI”

LABURPENA

Master amaierako lan honetan, euskal literaturaren historia eta kritikaren esparruan orain artean ikerketa akademiko gutxi izan dituen arloa, hots, XXI. mendeko euskal ipuingintza saritua aztertuko da, beherago, corpusari dagozkion zehaztapenetan, finkatu den irizpidearen arabera. Horretarako, euskal literaturaren historiografiak berezitako arlo, joerak eta definizioak aztertuko dira, eta nazioartean nagusi diren teoriekin aurrez aurre jarriko. Horrez gain, ipuingintzak genero bezala euskal literaturan duen balioari ere erreparatuko diogu, literaturaren ikuspuntu funtzionala bere egiten duten metodologiekin, eta ikasketa kulturaletan kritika feministak egindako ekarpenekin. Zeintzuk dira ipuingintzak berezko dituen ezaugarri formalak? Nola definienez genero hau? Zer leku du egungo euskal sistema literarioan? Eta euskal instituzioaren promozio bideetan? Era honetako galderari erantzutea da gure helburuetako bat lan honetan.

Bestetik, literatura, filosofiarekin batera, egitura sozialen arteko dialektikan sortutako eraikuntza izanik (Puleo, 2000: 67), egokia iritzi diogu literaturatik, eta zehazki ipuingintzatik, gizarteari begira jartzeari. Areago, Carabik (2000) dioskunez, mendebaldeko kulturetan sistema patriarkala literaturaren bitartez transmititu zaigu, besteak beste (2000: 15), hori dela eta, egungo gizartean indarrean dauden subjektibitate ereduak azterketa egin nahi dugu, hots, maskulinitate eta feminitate ereduak, literaturan arnas harturik. Bigarren helburu nagusia, hortaz, honakoa da: literaturaren analitiko gizartean indarrean dauden diskurtso eta praktiken irakurketa bat egitea. Dakusagunez, diziplinarteko hurbilpena izango da landuko dena, teoria sistemikoetan, kritika eta teoria feministetan, ikasketa kulturaletan, gorputzaren inguruko teoria sozialean, men's studies delakoan, narratologian eta abarretan oinarritutako marko teoriko-epistemologikoa geure eginez.

Azterkizun dugun corpusa zehazte aldera, euskal literatura instituzioak XXI. mendean saritu dituen ipuin-liburuetan jarri dugu arreta, eta hori kontuan izanik, Euskadi Literatur Saria irabazi duten ipuin-liburuak barnebildu dira aztertuko den corpusean, euskal literatur sistemako sari garrantzitsuena izaki. Honakoak dira corpusa osatzen duten obrak kronologikoki, hurrenez hurren: Jokin Muñozen Bizia lo (2003); Iban Zalduaren Etorkizuna (2005); Xabier Montoiaren Euskal hiria sutan (2006); Ur 2

Apalategiren Fikzioaren izterrak (2010) eta Eider Rodriguezen Bihotz handiegia (2017).